

molt bons a venir en la política catalana. Però, ja dic, el president no el reconec... Tot i que avui dia tampoc no reconec altra gent, cal dir-ho, com en Jan Laporta...

—**Us sorprèn aquest darrer episodi de crisi política catalana?**

—El que està passant, que no és bo, amb una legislatura plena de va-i-vens

estrany, molt estrambòtica, no és el que m'esperava.

Però crec que la responsabilitat no és de Maragall. Ell arriba al Govern tocat per les urnes, i no pot deixar d'oblidar que el salva Montilla. Arriba, doncs, amb una autoestima tocada. Amb això els altres en fan el caldo gras i s'hi abonen, creixen. Crec que un dels proble-

mes és la manca de responsabilitat institucional de 2 dels 3 socis. Ho dic perquè crec sincerament que ICV no ha fet aquest paper. Però ERC li ha estat molt sovint deslleial, i el PSC massa vegades l'ha volgut deixar sol. Pasqual ha posat un circ i li han crescut el nans.

Enric Rimbau

“Maragall no té discurs de país, només ha cregut en la ciutat”

Jordi Bonet és advocat, fou regidor a l'Ajuntament de Barcelona per Convergència i Unió de l'any 1983 al 1995.

—**Diuen que la relació entre el president Maragall i Artur Mas no és la millor del món. Com era amb vostès, el grup de CiU a l'Ajuntament de Barcelona?**

—Les relacions eren difícils. Nosaltres no solament érem regidors de l'oposició sinó que representàvem el partit del Govern de Catalunya, amb el qual ell es confrontava, i moltes vegades ell mateix ens retreia coses que es referien al mateix Govern, no a la gestió de l'Ajuntament de Barcelona. Jo vaig estar en el consell de la Corporació Metropolitana de Barcelona, i recordo que en el tracte sempre ens mirava amb aquest doble vessant d'oposició.

També penso que és un home mal acostumat, perquè a l'Ajuntament feia molt el que volia. Amb mi no compartia la interpretació de l'aplicació de les formes de procediment, dels mecanismes del funcionament del plenari municipal. Presentaves preguntes i no les responia, presentaves mocions o propostes i no s'incloïen al ple. Moltes vegades, no disposàvem dels informes per poder posicionar-nos en els assumptes de l'ordre del dia. Era alcalde i moderador dels debats del plenari del consell municipal, era jutge i part... No era fàcil, havies d'estar molt a l'a-

KOREI PLAK

guaït. Això dificultava la relació de cooperació, que en molts temes eren necessaris entre govern i oposició.

Malgrat tot, cal reconèixer-li que és un home interessant de tracte. No és un home qualsevol, és culte, amb fons.

—**Des de l'oposició a l'Ajuntament, hauríeu imaginat la trajectòria política de Maragall?**

—En l'inici, no. Però era una possibilitat, que es va anar fent més manifesta a mesura que passaven els anys. Jo vaig ser regidor del 1993 al 1995, i diria que, un cop passats els Jocs

Olímpics del 1992, la idea va anar prenent cos.

—**Recorda algun episodi a l'Ajuntament de Barcelona semblant al que s'ha viscut aquests dies amb la proposta de remodelació de Govern?**

—Sempre ha tigit un cert problema de manca de flexibilitat i de desconfiança, fins i tot, amb els seus col·laboradors més directes. Recordo casos com els de Jordi Parnal, Ramon Martínez Fraile o Mercè Sala... Pasqual Maragall és un home complicat. És molt intuïtiu, sorprenent de vegades, i això genera confusió, la qual provoca que hi hagi gent que es perdi. Ho dic referint-me als seus col·laboradors. És una sensació que tinc. Malgrat això, li reconec que és un home que té fons, interessant, no tot és negatiu.

—**Com valora la trajectòria política del president?**

—Maragall és un home que s'ha passat gran part de la vida frivoltzant amb el país. Per a ell, l'important era la ciutat, el país semblava una cosa secundària. La modernitat era la ciutat. Això crec que li comporta un problema de manca de criteris. El que ha passat al debat de l'Estatut, les crisis més o menys públiques del tripartit, responen a una manca de visió de país. Malgrat que ve de la família que ve, Pasqual Maragall no té discurs de país, només ha cregut en la ciutat. I el país no és només la ciutat, per molt important que sigui.

Enric Rimbau